No. 2880 Zaterdag 11 Sept. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De Eisen van het Christendom

„Wie zegt: Ik ken Hem, doch zijn geboden niet onderhoudt, hij is een leugenaar en in hem is de waarheid niet" (I Joh. 2, 4).

Jezus heeft eens van Zichzelf verklaard, dat Hij zachtmoedig en nederig van hart is (Mat. 11, 29). Ook al had de Meester dit niet zo uitdrukkelijk verklaard, dan hadden we het nog wel geweten. Heel de levensloop van Christus, en vooral Zijn lijdensgeschiedenis, doen ons zien, hoe waar die uitdrukkelijke verklaring is.

We moeten echter die zachtmoedigheid en die nederigheid niet verkeerd verstaan. Met name moeten we deze eigenschappen niet verwarren met zoetelijkheid of sentimentaliteit, zoals we die wel zien uitgebeeld op schattiggekleurde prentjes van meestal buitenlandse oorsprong en waaraan vele geloofsgenoten en vrijwel alle andersdenkenden zich met recht ergeren.

Elke vorm van weeë lieftalligheid was de Godmens totaal vreemd. Hij was welwillend en barmhartig, ook voor de grootste zondaars, zodra ze in rouwmoedig schuldbewustzijn tot hun Schepper wederkeerden. Zijn goddelijke blik vond welbehagen in de onschuld en de open levensblijheid van het argeloze kind. Maar van zoetelijkheid of sentimenteel gedoe moest de Meester niets hebben. We vinden in Zijn optreden veeleer het tegendeel tot uiting komen.

Christus Zelf heeft eens verklaard: „Wanneer Ik van de aarde omhoog ben geheven, dan zal Ik alles tot Mij trekken" (Jo. 12, 32). Maar aan hen, die zich door Gods genade laten trekken — dwang wordt niet uitgeoefend — steekt Christus hoge eisen.

Jezus, „Die ons heeft liefgehad en Zich voor ons heeft gegeven als gave en offer tot een lieflijke geur voor God" (Eph. 5, 2), verwacht ook van de zijnen een totale en onvoorwaardelijke overgave.

Zijn we daartoe niet bereid, lopen we kreupel aan twee kanten (I Kon. 18, 21), zijn we koud noch warm, dan zal Hij ons uitspuwen uit zijn mond" (Openb. 3, 16).

Christus heeft, bij wijze van spreken, liever dat we Hem de rug toekeren, dan dat we ons Zijn leerling noemen zonder daarvan door een daadwerkelijke beleving van het Evangelie getuigenis af te leggen.

Op Jezus' eigen bevel schrijft Joannes aan de kerk van Sardes: „Ik ken uw werken. Ge hebt de naam dat ge leeft, maar ge zijt dood. Word wakker en geef steun aan de rest, die op 't punt staat van te sterven. Want Ik heb uw werken niet volmaakt bevonden voor het aanschijn van mijn God. Gedenk dan, hoe ge ontvangen hebt en geluisterd: onderhoud het en kom tot inkeer. Zo ge dus niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief en ge zult niet weten op welk uur Ik u zal overvallen" (Openb. 3, 1—3).

Dat klinkt heel anders dan zoetelijk gefemel. Hier wordt krachtige taal gesproken en geëist, dat we wakker zijn. En ernstige bedreigingen worden uitgesproken tegen hen, die zich aan die eis niet storen.

Het boek der Openbaring, waaraan deze uitspraak is ontleend, is door zijn aaneenschakeling van voor onze oren ongewone beeldspraak zeer duister. Maar glashelder kan men in dit boek vinden uitgedrukt, dat het christendom aan zijn volgelingen hoge zedelijke eisen stelt.

De Epheziërs, die er toch zoveel lofprijzingen te horen krijgen, ontvangen niettemin ten slotte nog een hoogst ernstige vermaning: „Ik ken uw werken, uw zwoegen en uw geduld; en Ik weet, dat ge de bozen niet kunt verdragen. Ge hebt hen, die zich apostelen noemen — maar ze zijn het niet — op de proef gesteld en ze leugenaars bevonden. Ook bezit ge geduld en veel hebt ge uitgestaan om wille van mijn Naam, zonder moede te worden.

Maar Ik heb tegen U, dat ge uw eerste liefde verloren hebt. Denk er eens aan, van welke plaats ge neergevallen zijt; bekeer u en doe werken van weleer. Zo niet, dan kom Ik op u af; en zo ge u niet bekeert, zal Ik uw luchter van Zijn plaats verwijderen" (Openb. 2, 2-3).

Ze moeten dus de werken doen van weleer, terugkeren tot hun eerste ijver, door daden tonen, dat het christendom in hun leven iets meer betekent dan een leuze of een reclamebord.

En dat is niet een raad alleen. Het is veel meer. Het is een uitdrukkelijke eis. Wie aan die eis niet voldoet, wordt bedreigd met ernstige straffen.

Zo schrijft ook de apostel Petrus: „Wanneer men door de kennis van Jezus Christus, onze Heer en Verlosser, de besmetting der wereld is ontvlucht, maar er weer in verstrikt raakt en het onderspit delft, dan is voor zo iemand het laatste erger dan het eerste. Want beter was het voor hem, de weg der gerechtigheid niet te hebben gekend, dan het heilig gebod dat ze krijgen, wel te kennen, maar het de rug toe te keren" (II Petr. 2, 20—21).

Jezus is zachtmoedig en nederig van hart, Hij is ook mild voor allen, die Hem aanroepen. Maar Hij verwacht van ons, dat we zullen zijn „werkers van het woord en niet hoorders alleen" (Jac. 1, 22).

Jezus is rijk in barmhartigheid. Maar het is een zonde tegen de H. Geest om op die barmhartigheid een vermetel vertrouwen te stellen.

Gods goedheid brengt voor ons verantwoordelijkheid mee. En het is een misdaad, die goedheid te misbruiken.

Maar „wie overwint zal met witte kleren worden getooid; zijn naam zal Ik niet uitwissen uit het boek des levens, maar zijn naam belijden voor mijn Vader en voor Zijn engelen" (Openb. 3, 5).

De Duitse Nobelprijs

We hebben in een vorig algemeen overzicht de verwachting uitgesproken, dat op de Partijdag van het Duits Nationaal Socialisme te Neurenberg we wel iets zouden te horen krijgen over de Duitse kerkvervolging in welk teken zonder twijfel momenteel de Duitse geschiedenis staat.

En zo is het geweest, al was het dan in een vorm welke we niet verwacht hadden.

Duitsland heeft een eigen Nobelprijs ingevoerd, sinds de echte prijzen gegeven werden aan personen, minder aangenaam in de ogen der Nazis.

Een prijs, vanzelfsprekend alleen voor Duitsers, die deze alleen waardig zijn. De Duitsers vragen er zelfs niet naar in hun „Selbst-vergoetterung" of anderen deze prijzen wel zouden accepteren.

En zo is de eerste prijs (er zijn er meer) voor de eerste maal gegeven aan Alfred Rosenberg, de schrijver van de Mythus van de 20e eeuw, de man van de „Weltanschauung" van het Nationaal Socialisme.

Toen Hitler aan de regering kwam, bracht hij een boek van maar liefst achthonderd compres gedrukte bladzijden mee. Dit boek „Mein Kampf" is de geloofsbelijdenis geworden van het nationaal-socialisme. Hitler belooft Duitsland hierin een „positief Chrstendom." Wat het onderscheid is tussen Christendom en positief Christendom, of wat een Christendom zou wezen dat niet positief is: zeker wist Hitler op deze vragen toen geen helder antwoord te geven. Vermoedelijk bedoelde de „Führer", toen hij die 2 veel omstreden woorden neerschreef, alleen maar dat de Duitse staat die goeddoels door christenen geregeerd en waarin de christelijke beschaving bij alle officiële gelegenheden hoog geprezen werd, en die hij niettemin als volslagen heidens brandmerkte, onder een nationaal-socialitisch bewind door een positief, door een daadwerkelijk christelijke staat vervangen zou worden.

Er staat echter in „Mein Kampf" nog veel meer dan die fraze over positief Christendom. Verschillende malen roert Hitler het begrip „Weltanschauungen" aan. Zeer terecht zegt hij dat er tussen meningen, opvattingen en inzichten altijd een compromis mogelijk is. Tussen „Weltanschauungen" onderling bestaat echter geen enkele mogelijkheid tot een compromis. Elke „Weltanschauung" is overtuigd van haar eigen onfeilbaarheid en sluit andere onherroepelijk uit. En het nationaal-socialisme is, niet alleen volgens zijn meest op de voorgrond tredende vertegenwoodigers, doch ook volgens de herhaalde verzekeringen van Hitler, voor alles en bovenal 'n „Weltanschauung"...!

Wat de inhoud der nationaal-socialistische „Weltanschauung" is, staat niet in „Mein Kampf" te lezen. Hitler is niet verder gegaan dan te verzekeren dat men een volk zijn geloof, zijn overtuiging, kortom zijn „Weltanschauschauung" alleen ontnemen kan, wanneer men het er iets anders voor in de plaats geeft. Het waren zijn medewerkers die zich veel moeite gaven om naar dat „iets anders" te zoeken.

En daarin slaagde, volgens Hitler, Rosenberg. Want in zijn hart moet Hitler niets hebben van het moderne heidendom van prof. Hauer, of Graf Reventlov of de auteur Gustaf Frenssen of Mevrouw Ludendorff; maar Hitler neigt wel degelijk naar de min of meer heidense ideëen van Rosenberg. En heel logisch. Want Rosenbergs leer is niet op de eerste plaats heidens, maar anti-Christelijk en bovenal anti-katholiek. Hitler ziet dan ook vooral in Rosenbergs leer de voortzettingsmogelijkheid van de strijd tegen het „politiek-katholicisme", waarschijnlijk niet helder inziende, dat het bij Rosenberg ten slotte gaat om het al dan niet voortbestaan van het positieve Christendom zelf.

Het is dan ook in zover niet te verwonderen, dat Rosenberg de eerste Duitse Nobel-prijs kreeg; want zeker heeft niemand een grotere kulturele invloed gehad op het Nationaal Socialisme dan deze man.

Balt van origine, studeerde hij tijdens de oorlog in Riga en werd particulier secretaris van een groot-industrieel in Parijs. Van 1918 tot 1922 kreeg hij te Munchen contact met Hitler en trad in diens dienst.

Zijn eerste werk was: „De misdaad van de vrijmetselarij, het jodendom, het Jesuitisme en het Duitse Christendom."

Schrijven werd nu bij hem een hartstocht. Hij werd directeur van het Hitler dagblad „Volkischer Beobachter" en schreef en publiceerde met goedkeuring van Hitler „Wesen, Grundsaetze und Ziele des Nationalsocialismus", wat van 1922 tot 1932 in een aantal van meer als 120.000 verspreid werd.

Intussen schrijft hij zijn Mythe der 20e eeuw en sticht de National socialistische Monathefte.

Elk schrijven van Rosenberg heeft slechts dit dubbele doel: uitroeien met wortel en al van het oude geloof en daarvoor in de plaats stellen de nationaal socialistische opvattingen van ras, bloed en bodem. Godsdienst heeft voor Rosenberg niet tot doel de mens te brengen tot God, maar de handhaving van een gezond en welvarend volk.

Rosenberg gaf ook het eerst een definitie van de betekenis van het woord „positief Christendom", dit is n.l. het christendom zoals het begrepen en wordt opgevat door de Duitse ziel — de meest volmaakte van alle zielen.

Men leze hier weer de zelfaanbidding!

„Alleen bolsjewieken en nazi's aanbidden zichzelven. Wat is de Duitse eer: „die Deutsche Ehre" van Rosenberg anders dan „Selbst-vergoetterung", zelfvergoding?

Marxisme en nazisme berusten op dezelfde fundamentele dwaling: zij verwerpen God en stellen een door mensen gemaakte god voor Hem in de plaats. Beiden hebben een god gemaakt naar hun eigen beeld en voorkeur. „Zij hebben slechts een Duitse god of een sovjet-god, maar zij hebben geen God, die de God is der gehele mensheid".

Het verschil evenwel is hierin gelegen, dat de Sovjets zichzelf verafgoden zoals ze zijn, terwijl de Teutonen zichzelf verafgoden zoals zij menen te zijn. Hierin is het grote gevaar gelegen.

Lang heeft Hitler nog steeds alle protesten tegen Rosenberg's „Weltanschauung" beantwoord met te zeggen, dat het niet de officiële leer was van het Nationaal Socialisme.

De huidige onderscheiding aan Rosenberg spreekt wel een andere taal.

Katholieken weten, dat deze wereldbeschouwing, alsmede het boek van Rosenberg door de Kerk is veroordeeld.

En heel begrijpelijk is dit, wanneer men onderstaande bloemlezing leest van verschillende uitingen van het moderne heidendom in Duitsland.

Uit de „Proclamatie van het Nordische ras" gepubliceerd in „Westland" (26-5-34).

„Wij geloven aan het verhevene, dat zich onophoudelijk openbaart volgens de eeuwige wetten van ras, bloed en bodem (art. 2)".

„De zedelijke wet in ons roept ons op tot de strijd tot verdediging, verbreiding en vereniging van het Nordische ras."

Uit de Statuten van de Vereniging der Nationaal-Socialistische geneesheren" gepubliceerd in het tijdschrift „Ziel und Weg":

„Het Christendom in zijn huidige vorm is niet bij machte om de taak te vervullen die toevertrouwd is aan zijn leiders. De Kerk bracht ons de kiemen der gelijkheidsidee, met het gevolg, dat wij thans de gevolgen ondervinden van een duizendjarige aanslag, gepleegd op het Duitse volk.

Onderdrukt door vreemdelingen, waren wij de paria's der wereld. De oud-Germaanse eenheid van geloof, kultuur en politiek, die helaas verloren is gegaan, moeten wij opnieuw herstellen."

Uit het tijdschrift „Nordland" (no. 13) het orgaan der „Hitler-Jugend":

„De Duitse jeugd uit de twintigste eeuw verklaart fier, dat zij weet te leven zonder te zondigen en dus ook geen „genade" van node heeft. Het tijdperk van het Christendom is afgelopen, wij belijden de godsdienst van bloed en het ras. Wij zullen al onze vijanden neerslaan en in het allerlaatste gevecht het Christendom, Duitsers, bevrijdt u uit de klauwen der pastoors, die geheel buiten het volk staan en u willen overleveren aan de Jood. Schudt van u af de Joods-Christelijke gedachte omtrent „zonde" en „medelijden" en „liefde" voor de vijanden".

Een leerling van een landbouw-instituut schreef in het tijdschrift „Hochwacht" o.a. de volgende stellingen, die hij opgetekend had uit de mond zijner professoren:

„Het Nationaal-Socialisme is een godsdienst, de nieuwe, de enig-ware godsdienst, geboren uit bloed, bodem, de nordische geest en de Arische ziel."

„Het Katholicisme en het Protestantisme kunnen niet spoedig genoeg verdwijnen; en wanneer zij zich zelf niet willen ontbinden dan moeten zij door de Staat verboden worden."

„Het moet wel een volslagen idioot zijn, die het Concordaat met Rome ernstig opvat."

„Iedereen kan duidelijk inzien, dat het Christendom en het Nationaal-Socialisme onverzoenbare vijanden zijn."

Uit het tijdschrift „Deutscher Glaube":

„De Duitse geloofsbeweging, door hare vijanden „het derde Geloof" genaamd, heeft zich reeds zozeer verbreid, dat zij de twee kerken een zware concurrentie aandoet. Zij brengt aan het Duitse volk de diepgodsdienstige idee, die duizend jaar lang is doodgezwegen en vermoord."

Uit een redevoering van Dr. Redicke, een der leiders van de „Deutsche Glaube":

„De moderne mens heeft geen behoefte meer aan een „Verlosser". Het geloof in een individueel leven na de dood en het geloof in de opstanding hebben geen enkele waarde tegenover het feit van het leven zelf."

Uit een rede die Dr. Schemm, de voorzitter van de Vereniging van Nationaal-Socialistische onderwijzers onlangs heeft gehouden in Frankfort:

„De grondslag van de opvoeding is het ras; de Natie is de bemiddelaar tussen de eenling en God. Niemand komt tot God zonder de Natie. Er bestaat geen particuliere telefoonverbinding tussen individu en God."

Voor het leren en verbreiden van dit en meer dergelijk fraais, heeft Rosenberg de hoogste Duitse onderscheiding gekregen.

Een duidelijker bewijs voor de absoluut Christus-vijandige richting van de huidige regering kon moeilijk gegeven worden.

Vaderlijke raad.

„Wat, heb je hem weer afgewezen. En heeft hij je niet gezegd, dat hij zonder jou niet kan leven?"

„Ja, vader, maar dat zeiden de anderen ook."

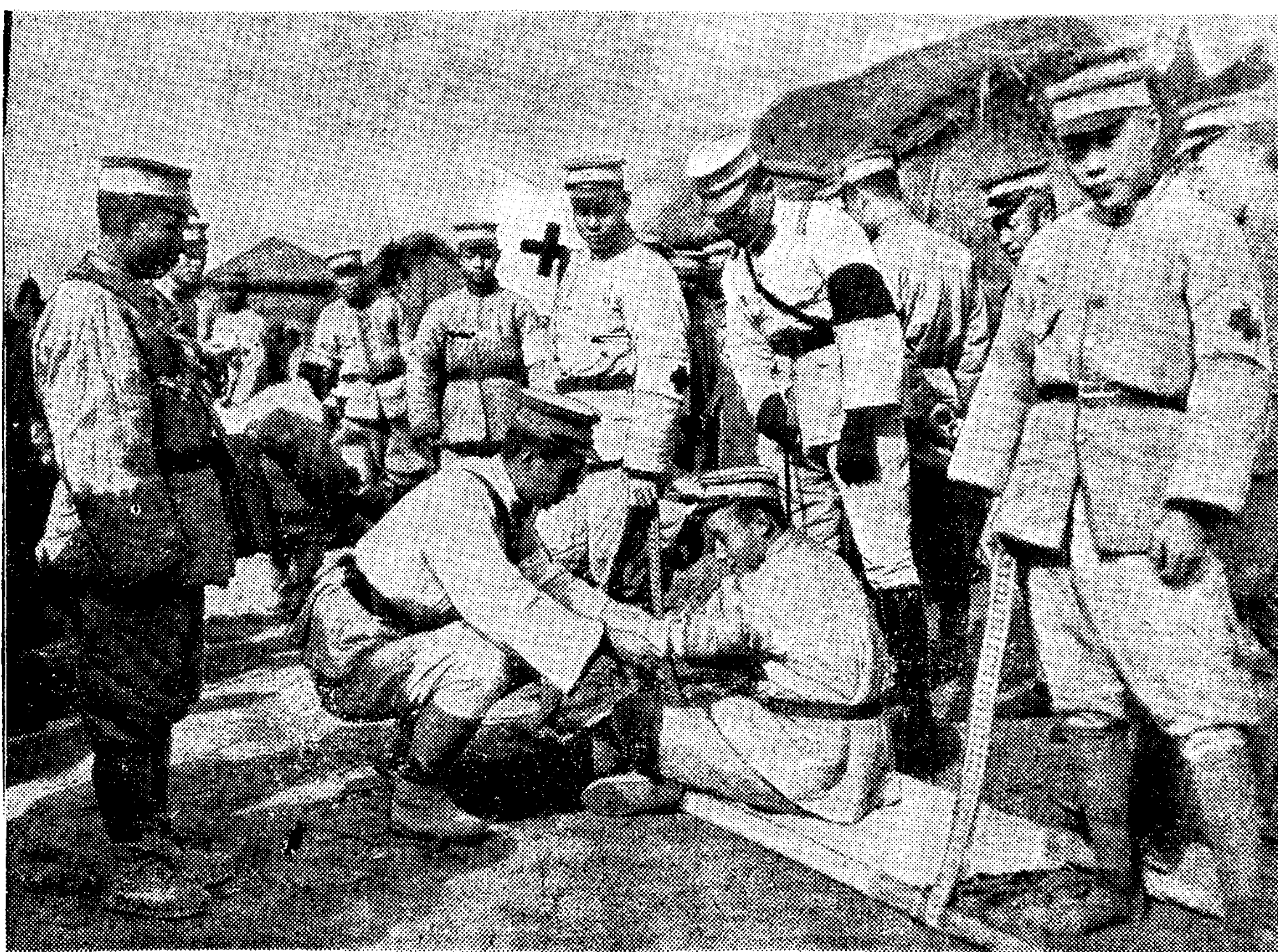
„Dat kan zijn. Maar ik vind dat 't meer dan tijd is, dat je toch een van die kerels het leven redt."

Het probleem.

„Met m'n vrouw is 't niet meer uit te houden. 's Morgens, 's middags en 's avonds vraagt ze om geld."

„Wat doet ze dan met al dat geld?"

„Ja, dat weet ik ook niet. Ik heb 't haar nog nooit gegeven."

HET CHINESE RODE KRUIS. Een afdeling van de Chinese Rode Kruis soldaten, die de taak hebben gewonde soldaten te verbinden onder toezicht van de militaire dokter.

UIT CHINA. Met zijn familie in een groot kuip, roeit de Chineese bedelaar vanaf de kust naar de Europeese boten om aalmoezen te vragen. De invloed van zijn speech is in staat zelfs het hart van steen te doen smelten.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De toestand in Europa is sinds de rustige vacantiestemming van de maand Augustus erg kritiek geworden.

De eerste kwestie van ernstige aard, die zich voordeed was de zeeroverij met duikboten in de Middellandse Zee, die nog aanhoudt, want dezer dagen is weer een Grieks schip getorpedeerd in de Adriatische Zee.

We hebben in ons vorig overzicht reeds geschreven dat deze situatie in de Middellandse Zee van zulk een belang is voor het prestige van de machtige zeemogendheid Engeland, dat in deze een oplossing moet gevonden worden.

Wie zijn de eigenaars van deze duikboten? En wat moet er tegen gedaan worden?

Daarvoor zou een conferentie worden bijeengeroepen of liever had deze gisteren reeds moeten zijn bijeengekomen in de omgeving van Geneve, waaraan 12 landen zouden deelnemen.

In ons vorig blad hebben we reeds kunnen meedelen, dat van Russische zijde heftige beschuldigingen waren gericht aan het adres van Italie en ook de mogelijkheid uitgesproken dat Italie zou weigeren daarom aan de conferentie deel te nemen.

En deze weigering is inderdaad geschied en ook Duitsland is weer met Italië meegegaan in de weigering tot deelneming.

Men moest deze aangelegenheid maar in handen leggen van de non-interventie-commissie, aldus de fascistische woordvoerders.

Maar Engeland heeft daar reeds op geantwoord dat er veel uitgebreidere belangen in deze aangelegenheid betrokken zijn, dan waarmee de non-interventie-commissie zich bemoeit.

En toch zijn sommige politici van mening dat ten slotte Italië en Duitsland toch nog wel hun standpunt zullen herzien; hoewel anderen van mening zijn, dat wanneer Italie en Rusland op een conferentie aan een tafel zullen samen komen er zulke harde woorden zullen vallen, dat de diplomatieke betrekkingen tussen beide landen erbij verloren zullen gaan.

De toestand is momenteel wel zeer kritiek, maar is al zo dikwijls kritiek geweest, dat we daar langzamerhand ook al aan gewoon beginnen te worden. Het is wel een raar wereldje, waarin we tegenwoordig leven.

Want ook in het Oosten wordt de situatie er geenszins beter op. De Chinezen blijken geweldige tegenstanders. De Japanners, wanneer ze vooruit komen, moeten elke voet met grote offers kopen en in de lucht hebben de Chinezen de laatste 14 dagen reeds 62 Japanse vliegmachines naar beneden geschoten.

Ook hier blijft voor de andere mogendheden de toestand kritiek en moeilijk vanwege de Japanse blokkade, ofschoon momenteel men nog de handen te vol heeft aan de Middellandse Zee om veel aandacht aan het Oosten te wijden. Alleen Amerika die zijn handen in Europa betrekkelijk vrij heeft, gaf dezer dagen een communiqué uit van Washington, dat de officiële instanties hadden verklaard, dat de regering alleen garant zou kunnen blijven voor voldoende bescherming der handelsschepen indien het volk niet afkerig was van een oorlog. Dit laatste schijnt echter gelukkig niet het geval te zijn.

Toch blijkt wel hieruit dat men zeer voorzichtig zijn moet met mogelijke maatregelen om het niet tot een uitbarsting te laten komen.

In Zuid en Midden Amerika is de revolutiekoorts ook weer komen opdagen; nadat men de vorige week in Argentinie zo iets heeft meegemaakt, naar aanleiding van de verkiezing, is men momenteel in Paraguay al weer met een contrarevolutie bezig.

In Duitsland is men de eerste dagen nog vol van de brallende redevoeringen van de partijdag. Daar kunnen de Duitsers de eerste weken op teren bij het nijpend gebrek aan voedingsmiddelen en grondstoffen.

Rosenberg heeft daar in een grote rede het thema behandeld Communisme en Nationaal Socialisme, zeker bijzonder actueel, daar in het buitenland hoe langer hoe meer lectuur verschijnt om aan te tonen dat Kardinaal Faulhaber toch maar gelijk had met zijn stelling dat beide richtingen dezelfde tactiek volgen.

Onder de titel „Christendom, Hitlerisme en Bolsjewisme" is zo juist in Buenos Aires een boek verschenen van de hand van Tete Harens Tetens, een protestant uit een oud-Fries boerengeslacht. De schrijver heeft reeds een zekere bekendheid verworven door zijn brochure „Was will Hitler?" waarin hij een aantal artikelen, welke hij gedurende het jaar 1935 in de „National Zeitung" te Bazel publiceerde, bijeenbracht.

In dit nieuwe boek wil Tetens aantonen, dat het nationaal-socialisme en het bolsjewisme in bedoeling overeenstemmen, voor zover zij beide het Christendom bestrijden.

Tetens heeft in dit werkje (98 blz., verschenen bij Editorial la Camapana) belangrijk materiaal uit bijna uitsluitend Duitse bronnen verzameld, waaruit blijkt aan welke vervolgingen naast de Joden ook de vertegenwoordigers der Christelijke kerken in Duitsland zijn blootgesteld.

Tetens behandelt niet alleen de „Strijd tegen Religie en Kerk", niet slechts de „Zedelijke verwildering der Jeugd" en „De vergoddelijking van de Staat", hij schildert ook af „De bolsjewistische propaganda" en „De Ontbinding van het Gezin".

In het hoofdstuk „De Anti-Christ" citeert Tetens de woorden, welke Kardinaal Faulhaber in zijn beroemd geworden Advents-predikaties in het jaar 1933 sprak: „Daartoe heeft de Goddelijke genade ons niet voor het Russische heidendom behoed, om ons thans in een Germaans heidendom te laten verzinken."

Het boek van Tetens heeft in Argentinië reeds groot opzien gewekt en vooral in Katholieke kringen veel stof doen opwaaien, misschien ook ten gevolge van het feit, dat een vooraanstaand Braziliaans priester er een voorwoord voor schreef.

Tetens stelt vast, dat zowel het nationaal-socialisme als het communisme naar de wereldheerschappij streven en geeft een overzicht van de punten, waarin deze beide overeenstemmen.

Communisme:

De materialistische maatschappijleer der heersende klassen.
Klassenleer en klassenhaat.
De eerste **proletarische** revolutie.
Het begrip arbeid schept een nieuwe klassenadel.
Atheisme en Christenvervolging.
Staatskapitalisme en staatsslavernij.
Absolute dictatuur der comm. partij.
Proletarische aanspraak op het leiderschap en imperialisme.

Nationaal-Socialisme

De materialistische ontwikkelingsleer der heersende rassen.
Rassenleer en rassenhaat.
De eerste **„rassische"** revolutie.
Het begrip bloed schept een nieuwe rassenadel.
Atheïsme en Christenvervolging.
Staatskapitalisme en staatsslavernij.
Absolute dictatuur der nat. soc. partij.
Rassische aanspraak op het leiderschap en imperialisme.

Tetens toont aan, dat het Leninisme en het Hitlerisme beide het volgende propageren:

1. De ondergang der burgerlijke wereld.
2. Het veroveren der absolute macht.
3. De totaliteit der wereldbeschouwing.
4. De dictatuur der heersende partij.
5. Het afschaffen van het Christendom.
6. Het instellen van een nieuw materialistisch geloof.
7. De noodzakelijkheid van een wereldheerschappij.

In deze zin beschouwt Tetens de nat. socialisten als bolsjewisten. Onder bolsjewisme verstaat de schrijver een regeringssysteem, dat het individu van alle rechten en alle vrijheden beroofd om op de gehele wereld de absolute heerschappij van een klein aantal dictators te vestigen, die de gehele macht tot zich trekken.

Tevens bewijst hij door 'n rede van Goebbels over het bolsjewisme te citeren het bolsjewistisch karakter van het nationaal-socialisme. In deze rede heeft Goebbels onvrijwillig een uitstekende zelfkarakteristiek van het nat.-socialisme gegeven en daarin steekt zoveel humor, dat wij ons het genoegen niet willen laten ontgaan enkele uitspraken uit deze rede, gehouden op het Partij-congres te Neurenberg hier weer te geven:

Het bolsjewisme kent geen compromis. Het ziet er geen enkel bezwaar in, hun, die het door het compromis aan de macht geholpen hebben, na het verkrijgen dier macht, het hoofd af te slaan.

Het bolsjewisme is de dictatuur der minderwaardigen. Het komt door leugens aan de macht en handhaaft die macht door geweld. Het bolsjewisme speculeert erop, dat de waarheidslievende mens zich volstrekt niet voorstellen kan, dat men zo kan liegen. (Het bekende „Est ist nicht wahr"-systeem vergelijke men hiermede!) De bevriende organisaties in de verschillende landen hebben de opdracht, de bolsjewistische revolutie met behulp van geld en een naar het voorbeeld van Moskou georganiseerde propaganda voor te bereiden en uit te voeren. (Men denke hierbij aan het systeem van propaganda van de Fichte-Bund bijvoorbeeld!) Terreur, moord en beestachtigheid zijn de karakeristieken van iedere bolsjewistische revolutie.

Hetgeen de Duitse propaganda-minister van het communisme zegt, past woord voor woord ook op het nazi-bolsjewisme.

Met onomstotelijke bewijzen toont Tetens aan, dat het Hitlerisme het bruine bolsjewisme is, waarbij hij voortdurend wijst op de vijandschap der Nazi's tegen het Christendom.

Naast een aantal goed gedocumenteerde bewijzen omtrent vervolgingen van priesters en geestelijken, brengt Tetens aan het licht, hoezeer de jeugd tegen de Kerk en het Christelijke geloof wordt opgehitst. Een lange reeks citaten uit Nazigeschriften, welke de brutaliteit en leugenachtigheid der z.g. „Deutschglaubigen" weergeven, documenteren dit. Zo verklaarde de gouwleider van Oberschlesien, Von Oessen, in een rede einde Mei 1936: „Men zal ook de geestelijken, indien zij hun oppositie tegen de autoriteit van de Staat niet opgeven, precies zo tegen de muur zetten als de weerspannige SA- lieden en hun opperhoofd Röhm op 30 Juni 1934."

Men weet in het buitenland nog veel te weinig omtrent de geweldige strijd, die het nat.-socialisme tegen de Christelijke kerken en haar leiders voert. Tetens opent onze ogen hiervoor.

Omtrent de opvoeding in deze zin in het Derde Rijk citeert Tetens „Der Pfeil" van 1935, waarin letterlijk gezegd wordt: „Een Duitse jongen moet ook zijn ouders verachten, wanneer het om de nieuwe wereldbeschouwing gaat." Een zekere Dr. Dupré eist in zijn boek „Weltanschauung und Rassenzüchtung", dat knapen van zes jaren in staatstehuizen opgevoed moeten worden. Meisjes en vrouwen met goede ras-eigenschappen dienen in moederhuizen ondergebracht te worden, waar zij van tijd tot tijd met goedkeuring van de „moeder-overste" hun „sexuele partner" ontvangen kunnen. Een andere rassen-theorethicus, Prof. Bergmann, verkondigt het standpunt, dat de monogamie onnatuurlijk en het goede ras benadeelt. Ziedaar een paar staaltjes van de moraal van 't nationaal-socialisme, die — gelijk Tetens duidelijk aantoont — onafscheidelijk is van de theorie van het nationaal-socialisme, dat hierin met het bolsjewisme nauwkeurig overeenkomt. Onder Stalin is het bolsjewisme trouwens niets anders dan „nationaal-communisme."

En in deze moeilijke tijd zien we de Volkenbond nog eens weer in vergadering bijeen komen te Geneve.. Van deze bond die anders al zo weinig sucessen boekt, kunnen we in deze dagen zeker niet veel heil verwachten.

Voorlopig zijn de voornaamste vertegenwoordigers naar het stadje Nyon vertrokken, om te zien of er misschien nog iets terecht zal komen van de Middellandse Zee conferentie.

Verloofd:

JAN P. M. VAN HEESWIJK

EN

YOLANDA ZEPPENFELDT.

Aruba, 5 September. 1937.

Padvinderij.

R. K. PADVINDERSVERENIGING ST. THARCISIUSGROEP CURAÇAO.

Rapport CHIEF TAHITI

Vrijdag 16 Juli 1937.

In de morgenuren zijn we vrij. De meesten gaan de stad in om te winkelen, anderen blijven thuis om brieven naar huis te schrijven. In de namiddag gaan we een boerderij in Diemen bezichtigen. Diemen is een buitenstad van Amsterdam. Eerst de stallen bekeken en zijn toen een wandeling gaan maken naar het Merwedekanaal. Toen we terug waren, bood de boerin ons een kopje thee aan, wat we niet afsloegen. Hierna geleidde de boerin ons door het huis, hetwelk een zeer nette en zindelijke indruk gaf. Vooral de kinderkamer was heel typisch ingericht. Om b.v. erin te komen, moesten wij eerst een trapje beklimmen. Na de gastvrije boerin bedankt te hebben, gaan we met de boer een kijkje nemen op de weide, waar de koeien juist gemolken zouden worden. Na een half uur is dit afgelopen en nadat hierbij afzonderlijk wordt bedankt, keren we tegen 5 uur huiswaarts.

In de avond gaan we naar de Stanislaus-troep om een troepavond bij te wonen. De Hopman opent de bijeenkomst met een welkomstwoord, waarop de Palm hem bedankt. Aalmoezenier Schneiders houdt een toespraak over de komende Jamboree, waarna overgegaan wordt tot een imitatie-kampvuur.

Het kampvuur wordt geopend met het „Hoort, zegt het Voort". De Kariboedans wordt op meesterlijke wijze opgevoerd... Bram speelt hierna de Minuet in G van Beethoven. Een leuk stukje was ook een man met een lange neus en twee korte beentjes. Hij bezingt op een grappige wijze zijn lot. Nadat wij ook een paar yells gegeven hebben wordt de avond gesloten. Taptoe 11 uur.

Zaterdag 17 Juli 1937.

Deze morgen is er ook niet veel te doen. Een paar gaan weer de stad in, terwijl anderen naar de cineac gaan, waar de aankomst van het Oost-Indische contingent gegeven wordt. In de namiddag gaan we een bijeenkomst bijwonen op het St. Ignatius-college bij de troep, die dezelfde naam draagt.

Op dit college zijn n.l. 2 troepen, een land- en een zeeverkennerstroep.

Hier hebben we ook een paar buitengewone demonstraties gezien die we memoreren voor later gebruik, n.a. een nummer getiteld „De Openluchtschool" en „Het Joods tafereeltje". Na een zeer aangenaam 1½ uurtje doorgebracht te hebben bij deze troep, keren we huiswaarts. De troeplokalen van deze beide troepen, zijn de meest weelderig ingerichte, die wij nog gezien hebben.

Thuis teruggekeerd, vinden we Oubaas Toepoel op ons wachten om in het Sportfondsenbad te gaan zwemmen. 's Zaterdags hebben de R.K. padvinders van Amsterdam altijd een uurtje voor zich alleen. Een zwembad na lange dagen doet ons goed. 's Avonds om 8 uur hebben we Avondwake in de kapel. De St. Paulusstam is ook bij deze Avondwake present. Nog 2 jonge seminaristen, die ook, voortrekker zijn bij genoemde stam komen later binnenvallen. Wij brengen een heel genoegelijke avond door, terwijl ook nog een oude kennis, Joopie Veltman, bij ons op visite komt.

Onder gezang en scherts gaat de tijd heel prettig voorbij. Om 11 uur nemen onze gasten afscheid en is het maffen.

Zondag 17 Juli 1937.

's Morgens om 8 uur plechtige H. Mis, gezongen door het jongenskoor van Huize St. Aloysius. Om half tien ontbijt, waarna om 10 uur precies een groepsfoto wordt gemaakt, tezamen met het hele huis. Na het middageten gaan we direct naar de Zuidelijke Wandelweg, alwaar de St. Michael- en de St. Jozefgroepen een demonstratiemiddag zal gehouden worden. Om twee uur precies nemen de demonstraties een aanvang.

In een groot carré verzamelen de beide groepen rondom de vlaggemast.

De welpen nemen in dit carré plaats. De diverse vlaggen worden gebroken en de welpen heffen de horderoep aan onder leiding van Akela Vermey.

Het eerst krijgen we een sein-demonstratie van de welpen. Ze seinen volgens het Vreedestelsel: **Ter ere van onze gasten seinen we iets in hun landstaal, het papiaments: Com ta bai cu pader Kranwinkel.**

Na deze demonstratie, volgt Brugbouw door de St. Michaelstroep. De brug in quaestie is een Monkey-bridge. In aansluiting hierop geven ze verschillende staaltjes van E.H.B.O. Een bijzonder mooi was een brancard tussen 2 fietsen. Deze fietsen worden werkelijk door 2 jongens bereden, die het slachtoffer op deze wijze zo spoedig mogelijk naar geneeskundige hulp brengen. Ondertussen geeft de St. Jozefgroep het hele kampleven ten beste. Tenten worden opgeslagen, keukens ingericht, seintorens gemaakt en eetgelegenheid gefabriceerd, kortom, alles wat bij het kamp behoort. Een voortrekkersband van de St. Augustinusstam, aangevuld met nog een paar voortrekkers, waaronder ook Bram, luisteren de middag op. Aan belangstelling aan de zijde van het publiek ontbreekt het niet, terwijl de zon ook zijn best doet, om alles in een feestelijke stemming te brengen. Het entrée is 24 cts. en wordt benut om de Jamboreekas te stijven. Een clown (Ch. Chaplin) zorgt tussen de bedrijven door voor een vrolijke noot. Er wordt ongeveer 20 minuten pauze gehouden. Onder deze pauze maken we beter kennis met Akeela Vermey, die een heel goede kennis van Pater Kranwinkel is.

Onder de pauze wordt het eten van de patrouilles gekeurd, wat door de gasten geschiedt. Wagner, Coster en Henriquez horen ook tot deze „keurcommissie". Na de pauze demonstreert een van de patrouilles de Kirkbey-zwaarddans, welke dans nu in Holland bij de R.K. padvinders zijn intrede doet. Wij voeren hierna de Morrisdans uit (Boonepooten). Gecombineerde welpenhorden voeren de legende van St. Joris en de Draak op. Deze demonstratie is heel aardig en valt buitengewoon in de smaak van het publiek. De V.T.'s laten enige prachtstaaltjes van pionieren zien. Een paar Verkenners tonen hun buitengewone geoefendheid in het Rope-spinning en Djakar-draaien. Vervolgens demonstreren wij de Kirkbeyzwaarddans, die door ons enigszins anders wordt gedanst.

Algemeen wordt opgemerkt, hoe door ons het rythme wordt gehouden.

Sluiting met dankwoord van de kampleider en het strijken van de vlag.

Om 10 uur taptoe.

BUITENLAND.

DE HAAT TEGEN GOD IN MEXICO.

Strijd der regering tegen de Kerk minder openlijk, doch niet minder fel.

Interview met Mexicaans priester.

Ofschoon men in de laatste tijd de indruk krijgt, dat de kerkvervolging in Mexico geluwd is — verschillende kerken werden weer voor de eredienst vrijgegeven, nadat het katholieke volk zich met geweld toegang tot de bedehuizen had verschaft en de apostolisch delegaat zal na 6 jaar ballingschap naar zijn land terugkeren — moet men toch niet menen, dat de strijd tegen de kerk voorbij is. Men volgt thans echter een nieuwe, satanische methode door de strijd stelselmatig in de scholen godloos op te voeden.

Een bijzondere correspondent van de „New Catholic Herald", die door toevallige omstandigheden in de gelegenheid was, een afgevaardigde van de Mexicaanse geestelijkheid te spreken, die terugkeerde van een bezoek aan 't Vaticaan, waar hij de jaarlijkse bijdrage van de St. Pieterspenning der Mexicaanse katholieken aan de H. Vader had overhandigd, vernam, dat de katholieken van Mexico, ondanks de vervolging, de bijna ongelooflijke som van 5.600.000 lire voor de H. Stoel hadden bijeengebracht.

De regering, die vreest, dat zij door de felle kerkvervolging de handen in een wespennest heeft gestoken, heeft zich de laatste zes maanden niet meer openlijk vijandig tegenover de kerk getoond. Ook de grootse manifestatie bij de begrafenis van de onlangs overleden bisschop van Mexico-City heeft aan deze gewijzigde houding ongetwijfeld het hare bijgedragen.

„U kunt zich de ontstemming der godshaters voorstellen — aldus vervolgde de Mexicaanse priester, toen 500.000 mensen samenstroomden en niet alleen de kathedraal, maar ook het plein daarvoor vulden, om in de beste orde de laatste eer te brengen aan hun gestorven herder — en dat alles ondanks het verbod der regering."

„In het geheim echter duurt de vervolging onophoudelijk voort. De vijanden van God zien heel goed in, dat hun voornaamste kans op een overwinning ligt in een ontkerstening van de jeugd en hieraan werken zij ook. In elke klaslokaal van iedere Mexicaanse school hangt een bordje met de woorden: „Er bestaat geen God."

De lessen in de biologie vooral zijn een vruchtbaar middel, om de kinderen te leren, dat er geen Schepper, geen God bestaat en dat het christelijk schaamtegevoel en de moraal uitvindingen zijn van bekrompen geesten.

De vorm, waarin deze lessen gegeven worden, is niet te beschrijven.

De wet, dat de kerk geen eigendomsrecht heeft, is intussen nog steeds van kracht. Zodra men hoort, dat een of ander huis door een priester of religieuse orde is aangekocht, wordt het onmiddellijk geconfiskeerd en de inwoners verdreven."

De Mexicaanse geestelijke zelf doet dienst als huisknecht in een woning, die „technisch" tot zijn klooster orde behoort. Dezelfde methode wordt ook door andere communiteiten gevolgd, zodat zij hun onderwijs toch kunnen voortzetten.

De eigenaars van die huizen worden echter streng gestraft, als men te weten komt, dat hun huis gebruikt wordt voor schoollokaal, waar de kinderen onderricht ontvangen in de christelijke leer en levensopvatting.

De priester vertelde tenslotte nog, hoe hij onlangs aan een arrestatie en dientengevolge ook aan het vuurpeleton, ontsnapt was.

Toen hij uit de kerk kwam, een van de grootste kerken van Mexico City, stapten vier mannen uit een auto, die hem zeiden, dat zij order hadden gekregen, hem „weg te brengen." Hij weigerde pertinent met hun mee te gaan, maar werd naar de auto gesleurd, hoewel hij zich zo goed mogelijk verdedigde. Gelukkig kwamen er echter op dat moment enige gelovigen uit de kerk, die ziende wat er gebeurde, hem te hulp snelden. Zijn aanvallers dropen daarop af, sprongen in hun auto en verdwenen. Nadien werd de poging, om hem te arresteren, niet meer herhaald.

In de oude Missiekerk te Juarez in de Mexicaanse staat Chicuahua zijn onlangs 4000 katholieken bijeen gekomen om de heropening dezer kerk, die maandenlang gesloten was geweest, op plechtige wijze te vieren. Er werden achtereenvolgens vier H.H. Missen gecelebreerd.

In Nogales hebben 1500 katholieken een betoging gehouden. Tenslotte hebben zij de kerk met geweld geopend. De sterke politiemacht, die op de been was gebracht, was niet in staat om dit te verhinderen en daarom trok de politie zich geheel terug. De autoriteiten hebben toen de brandweer gealarmeerd, doch deze weigerde, haar slangen op de gelovigen te richten. Ook de regeringstroepen, die ter versterking van de politiemacht waren ontboden, weigerden het vuur te openen op de katholieken.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:
4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:
4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:
5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:
5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot **Biechten:** iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

— Een bejaarde professor zat in de coupé, toen de conducteur kwam om de kaartjes te zien.

Maar de bejaarde heer wist niet waar hij z'n kaartje gestoken had.

„Wacht u maar, 't komt wel terecht," zei de conducteur vriendelijk.

„Ja, ja", mompelde de professor, „maar hoe kan ik nu weten, waar ik eigenlijk ook weer naar toe ging."

NEDERLAND.

De Katholieken op de Jamboree.

Wij lezen in de „Gelderlander":

Niet in cijfers uit te drukken is de invloed en de uitwerking, die de Katholieke jongens, leiders en aalmoezeniers op hun andersdenkende broeders hebben uitgeoefend tijdens dit wereldkamp.

Deze uitwerking moet allerminst worden onderschat.

Wij achten, en deze overtuiging is gevestigd door onze persoonlijke ervaring, de apologetische waarde van deze Jamboree zelfs zeer groot. Het heeft bij de andersdenkende jongens een diepe indruk gemaakt, dat de tienduizend katholieke verkenners die de Jamboree meemaakten, iedere dag begonnen met een H. Mis, de gehele dag beleefden in nauw contact met hun Hoogste Opperscout door hun gebeden voor en na het eten, door het bidden van het Angelus, Rozenhoedje en avondgebed.

Dat zij begonnen hun kamp te heiligen door het zegenen der tenten, het opslaan van een kruis en Mariakapelletje.

Dat de Katholieke jongens van alle landen tezamen als één grote eenheid de grote katholieke plechtigheden bijwoonden.

Deze grootse plechtigheden vooral hebben bij de niet-katholieken — wij hoorden het van velen van hen — inderdaad gewerkt als manifestaties van het universele katholicisme.

Dat 10.000 jongens uit alle delen der wereld 'n mistekst volgens één melodie konden zingen en dat tekst noch melodie voor hen onbekend waren, omdat de taal en de zang der H. Kerk universeel is en verstaan wordt overal waar de Kerk haar liturgie kan beleven, heeft, zoals verwacht, niet nagelaten vele andersdenkenden tot nadenken te stemmen. Vele niet-katholieke vooraanstaande leiders hebben voor de eerste maal van hun leven katholieke plechtigheden bijgewoond en met stille eerbied hebben zij de schoonste ceremoniën gevolgd.

Wij deden het reeds in een onzer verslagen van de Jamboree uitkomen, dat niet-katholieke jongens eerst nieuwsgierig toekeken, later de H. Mis kwamen bijwonen en aan hun katholieke broeders dan uitleg vroegen van het vele, dat zij niet begrepen.

Ook de aalmoezeniers hebben door hun persoonlijke omgang met niet-katholieke jongens en leiders, bij hen vele vooroordelen wegggenomen.

Een uitlating als „Ik wist niet, dat jullie priesters zulke geschikte mensen zijn" tekent ten volle, hoe op deze Jamboree allerlei waandenkbeelden over onze priesters zijn weggevaagd...

En tenslotte: padvinder-technisch hebben de katholieke jongens een uitstekend figuur gemaakt. Zowel wat discipline, geest als techniek betreft, behoefden zij voor niemand onder te doen, integendeel.

Ook dat heeft zijn uitwerking niet gemist.

Zo heeft de Jamboree veel schoons geboden op velerlei gebied. Een vurig gebed, dat de vruchten zo rijk mogelijk mogen zijn, vragen wij aan u allen.

Ook in Indië.

Een deel der Duitsers schijnt het er werkelijk op toe te leggen, de hele wereld tegen zich in het harnas te jagen. Azië had de rede van Goebbels over de zedelijkheidsprocessen niet gehoord: zij is echter in Indië vertaald door de „Deutsche Wacht" van 15 Juni en daarna ook door het Mussert-blaadje „Indië Hou Zee" van 25 Juni.

Uiteraard hebben duizenden katholieken in Indië, of zij nu blank of bruin zijn, met verontwaardiging kennis genomen van deze schrifturen, verbaasd, „dat Nederlandse staatsburgers hun katholieke medeburgers zo iets konden aandoen, en dat Duitse gasten in dat land hun gastheren mochten besmeuren met zulk geïmporteerd vuil", zoals „De Nieuwe Tijd", orgaan van de I.K.P. schreef.

De vier katholieke Volksraadleden Kerstens, Hildebrand, Kasimo en Sandkuyl hebben aan de Regering verzocht de persbreidelordonnantie toe te passen op het Mussertblaadje en een vervolging te willen gelasten, opdat de rechter zal uitmaken, of dergelijke haatzaai-artikelen in Nederlands-Indië toelaatbaar zijn. Bovendien heeft de heer Kerstens in de Volksraad verklaard, „dat mij en andere katholieke penvoerders de handen jeuken om de redactie van de „Deutsche Wacht" eens aan het verstand te brengen, wat wij van deze massale Sexualprozesse en de aanstichters er van denken." De heer Kerstens die zijn Duits zo beheerst, dat zelfs Goebbels er jaloers op zou worden, kondigde reeds aan: „Mijn voornemen de redactie van de „Deutsche Wacht" in de tot mijn beschikking staande organen een passend antwoord te geven op haar artikel „Deutschland wünscht Sauberkeit aber keinen Kulturkamf", met de ondertitel „Dr. Goebbels, Kardinal Mundelein und der Vatikan", heb ik voorlopig laten varen. Ik wil eerst het antwoord van de Regeringsgemachtigde afwachten".

Zulke dingen zijn bij ons weten in Indië nog niet beleefd.

Eerst is van Joodse zijde aanmerking gemaakt op anti-semietische artikelen in de nat. soc. pers. Daarna is het protestants kerkbestuur opgekomen tegen bloedmengingsonderzoek, een uitvloeisel van de vooral in Indië absoluut onbruikbare rasseenleer. Ten slotte gevoelen nu ook de katholieken zich allerhevigst gekwetst.

Het wil ons voorkomen, dat aan de nazi's in het Indische deel des Rijks best snel en heel krachtig moet worden geleerd, dat dit uit dient te zijn. Want indien niet met sterke hand aan deze excessen een eind wordt gemaakt, is de ellende bij zulk een gemengde bevolking als Nederlands-Indië bergt, niet te overzien.

CURAÇAO.

Diefstal.

Door de 29-jarige koopman A. is aangifte gedaan dat een persoon aan wie hij enige zakken houtskool ten verkoop had medegegeven, de opbrengst hiervan voor zichzelf heeft behouden. Als verdachte hiervan is door de Politie gehoord zekere S.A., tegen wie proces-verbaal wordt opgemaakt.

Ontvreemd.

In de nacht van 3 op 4 September j.l. is ingebroken in de winkel van de 80-jarige koopman H. en uit deze winkel ontvreemd een aantal loterijbiljetten en enig klein geld. De politie onderzoekt deze zaak.

In de nacht van 4 op 5 September heeft men zich door insluiping toegang verschaft tot de woning van de 30-jarige vrouw E., waarna men uit een in deze woning staande kast een bedrag van ƒ 20.— heeft ontvreemd. Van de dader(s) is tot heden geen spoor.

Overtreding van opium-verordening.

Als verdacht van overtreding van de opium-verordening is aangehouden en aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring gesteld de 49-jarige Chinees Y-H., die in het bezit was gevonden van een kleine hoeveelheid ruw en bereid opium.

Aangereden.

J.l. Zondag is in de Bredestraat (P) een 5 jarig meisje, genaamd W., dat met haar ouders alhier op doorreis vertoefde, toen zij de rijweg overstak, door een autobus, bestuurd door de 25-jarige D. aangereden, met het gevolg dat het kind kwam te vallen en 'n breuk aan het rechteronderbeen opliep. Op verzoek van de vader is het kind hierna naar boord van het schip, waarmede zij op Curaçao was aangekomen, gebracht.

Diefstal.

Door de 54-jarige E. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een rijwiel. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

De Katholieke Verkenners aan de Paus.

De hoofdaalmoezenier van Nederland, de Zeereerwaarde heer Ramselaar, heeft tijdens de Jamboree namens de Katholieke verkenners nog een in het Frans gesteld telegram aan Z. H. de Paus gezonden, dat luidt:

„Tienduizend katholieke verkenners en driehonderd aalmoezeniers, bijeen op de Jamboree in Nederland, zenden de H. Vader de groeten der geestdriftige padvinders en smeken zijn apostolische zegen af".

Z.H. de Paus heeft hierop geantwoord met een telegram van de volgende inhoud:

„Zeer gevoelig voor de huldebetuigingen van de verkenners en de talrijke aalmoezeniers, die op de Jamboree verenigd zijn, zegt de H. Vader dank voor hun vurige getuigenis van kinderlijke aanhankelijkheid en smeekt voor hen allen en hun families, terwijl Hij hen in het diepst van Zijn hart zegent, de uitstorting af van de beste goddelijke gunstbewijzen.

Voor de Slachtoffers van de Anna Cecilia.

Woensdagavond werd in tegenwoordigheid van Zijne Excellentie de Gouverneur met Mevrouw en Mejuffrouw Wouters en adjudant een liefdadigheidsuitvoering gegeven onder leiding van de heer R. Boskaljon. Aan het geheel werkte behalve een orkest, een zangkoor mede, en een aantal dames en heren, die onder leiding van Mej. A. P. Henriquez enige zeer fraaie tableaux-vivants ten aanschouwe brachten.

De avond werd ingeleid met een rede van de Heer E. Lopez Henriquez, terwijl twee groepen dames de Hollandse en Venezolaanse vlag symboliseerden.

De verschillende nummers werden goed afgewerkt, waarbij juffrouw Nouel enige Spaanse verzen declameerde, symboliserend de ramp op het meer van Maracaibo.

Mevrouw Edna Winkel zong een aria uit La Boheme. De avond werd besloten met een rede van de Venezolaanse consul, die dankte voor alles, wat er voor de slachtoffers gedaan was.

Nieuwe Geschiedenis Ned. Letterkunde.

Onder redactie van:

Prof. Dr. J. Wille, hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam

Prof. Dr. G. S. Overdiep, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Groningen

Prof. Dr. G. Brom, hoogleraar aan de Carolus Magnus Universiteit te Nijmegen

Prof. Dr. C. G. de Vooys, hoogleraar aan de rijksuniversiteit te Utrecht

Prof. Dr. A. Vermeylen, hoogleraar aan de rijksuniversiteit te Gent, Prof. Dr. J. van Mierlo, hoogleraar aan het philosophisch college te Namen en

Prof. Dr. F. Baur, hoogleraar aan de rijksuniversiteit te Gent

zal in 1938 door de uitgeverijen van Teulings' Uitgevers-Maatschappij N.V. te 's-Hertogenbosch en de Standaard Boekhandel N.V. te Antwerpen een begin worden gemaakt met de uitgave van een Geschiedenis der Nederlandse letterkunde in meerdere delen.

Het ligt in het voornemen van de redactie bij het voortschrijden der werkzaamheden voor verschillende onderdelen ook de medewerking van andere specialisten in te roepen.

K
KRO
O

Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag, 12 September 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Katholieke Actie „Voor God"
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Medische Causerie door Anton van Duinkerken
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Willemstad, de 9de September 1937.

Z. E. de Gouverneur heeft op een aan Hare Majesteit de Koningin op 31 Augustus 1937 verzonden telegram luidende:

Hare Majesteit de Koningin
Den Haag

Ter gelegenheid van Hoogstderzelver verjaardag biedt Curaçao Uwer Majesteit, Harer Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard eerbiedige hulde en gelukwenschen aan met betuiging van oprechte aanhankelijkheid en trouw.

Wouters.

op de 4de September 1937 het volgende antwoord ontvangen:

Gouverneur Wouters Curaçao.

Onzen oprechten dank aan U en bevolking Curaçao voor gelukwenschen.

Wilhelmina.

De adjunct-commies C. E. Rincon, werkzaam ten kantore van de Directeur van de Landswatervoorzieningsdienst alhier, is overgeplaatst naar het kantoor van de Koloniaal Ontvanger.

Aan de schrijfster ten kantore van de Ontvanger op Aruba, Mej. M. J. Lacle, is wegens langdurige dienst twee maanden binnenlands verlof verleend.

De heer Johan Evertsz is met ingang van de 21ste September 1937 benoemd tot tijdelijk deurwaarder der belastingen op Curaçao.

De agent van politie 1ste klasse A. Susebeek is met ingang van de 31ste Augustus 1937 in activiteit hersteld.

Mej. E. Abady, tijdelijk onderwijzeres 4de klasse aan de Emmaschool alhier is met ingang van de 1ste September 1937 weder in activiteit gesteld.

Aan Mevr. O. van de Veer-Meyer, tijdelijk onderwijzeres 2de klasse aan de Emmaschool alhier is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De heer Julio Valcolnero Phelipa is met ingang van de 11de September 1937 benoemd tot veldwachter in tijdelijke dienst in Curaçao.

Aan de agent 1ste klasse der burgerpolitie alhier M. J. Lourens is wegens andere redenen dan ziekte twee-en-twintig dagen vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan twee maanden binnenlands verlof verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

Aan de tijdelijk schrijver H. C. T. Gruning, werkzaam ter Inspectie der belastingen alhier, is met ingang van de 14de September 1937 om andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend met vergunning deze tijd po Bonaire door te brengen.

Gerekend te zijn ingegaan de 26ste Augustus 1937 is aan de kommies der belastingen 1ste klasse alhier S. J. Wesenhagen wegens andere redenen dan ziekte drie-en-twintig dagen vrijstelling van dienst verleend.

De Gouvernements-Secretaris
GRONEMEIJER.

Kiezers op de Bovenwinden.

Volgens de gepubliceerde lijst van kiezers in de S.O.S. zijn er op de drie Bovenwindse eilanden 140 kiezers.

Personalia.

Nog arriveerden hier met het m.s. „Colombia" de Gouvernements-accountant de Heer Jansen, die van verlof terugkeerde, alsmede de Heer H. A. Keuls met familie, die in een afwezigheid van enkele jaren in Nederland de titel van Meester in de rechten wist te behalen en zich thans hier vestigen zal als advocaat.

Donderdagmorgen overleed na een kortstondige ziekte Mevrouw E. Boomgaart-Rojer, echtgenote van de Heer H. J. Th. Boomgaart, gewezen gouvernements-secretaris en lid van de Raad van Bestuur.

Onze innige deelneming gaat uit naar echtgenoot en kinderen van de overledene.

Onder overweldigende belangstelling had des middags de begrafenis plaats, waarbij Ds. Milet de St. Aubin het woord voerde.

Pers-Communiqué.

Door het Bestuur van het Comité ter viering van de in Januari a.s. te verwachten heuglijke gebeurtenis in ons Koninklijk Huis wordt medegedeeld, dat de Dames Commissie verleden week is bijeen gekomen en dat zij het bestuur in overweging heeft gegeven het geschenk te doen bestaan uit een kinderhuisje, hetwelk zo mogelijk zou kunnen worden gemeubileerd met op Curaçao vervaardigde meubeltjes van castus-hout en gestoffeerd met gordijnen van Sabaans handwerk, terwijl voor versiering aan de buitenkant gebruik zou kunnen worden gemaakt van mooie gekleurde schelpen van al de eilanden.

Het Bestuur heeft deze raad dankbaar aanvaard en zal zodra de opbrengt der collecte enigszins bekend is, de verdere uitvoering van dit plan ter hand nemen en omtrent de plaatsing in de tuin van het Paleis, met de Secretaris van H.K.H. in overleg treden.

H.M.'s Gelderland naar Curaçao.

Het was reeds enkele weken op Curaçao bekend, dat H.M.'s Gelderland naar Curaçao zou komen ter aflossing van de onderzeeboten.

Thans is door het departement van defensie medegedeeld, dat rond 1 December deze kruiser zal arriveren.

DE FILM VAN DE WEEK

Van 10 tot en met 16 September 1937.

Roxy.

Romeo Julieta
Wanted Jane Turner

Cinelandia.

Romeo & Juliet
Texas Rangers
Fighting Sheriff (kinderen)
Don't turn em loose

Hollywood.

Charlie Chan at the R. T.
Brigth Lights
Ever in my heart
13 hours bij Air

H.M.'s Gelderland is van het type Hertig Hendrik en oude bekende voor Curaçao. Het was o.a. hier voor de oorlog als stationsschip en tijdens de troebelen met Venezuela.

C.V.B.-Nieuws.

De C.V.B. deelt ons mede, dat de Halfjaarlijkse Algemene Vergadering op Maandag 13 September 1937 des avonds om 8 uur gehouden worden in het gebouw van de Curaçaosche Sportclub op Scharlo.

1. Opening
2. Notulen vorige Algemene Vergadering
3. Mededelingen van het Bestuur
4. Verkiezing van een Bestuurslid in verband van het aftreden wegens vertrek van de heer J. Smids
5. Rondvraag
6. Sluiting.

Door het Bestuur wordt de heer H. C. J. Nieuwenhof (Asiento) candidaat gesteld ter vervulling vacature van de heer J. Smids.

Roosevelt over de moeder.

Alles wel beschouwd, is de moeder, en juist de moeder, een beter staatsburger dan de dapperste soldaat, die vecht voor zijn vaderland. De eenvoudige moeder, die haar plicht doet in het vormen en opvoeden van jongens en meisjes, die later de mannen en vrouwen zullen zijn van 't komende geslacht, is van meer nut voor de samenleving, — als ze dit slechts beseffen wou — en bekleedt er een meer eervolle en belangrijke plaats dan welk gewichtig man ook. Zolang niet de vrouw in 't algemeen 'n goede moeder is, die haar kinderen opbrengt gezond naar geest en hart, zolang dit niet waar is van de doorsnede-vrouw, zal geen schittering van genie, geen stoffelijke welvaart baten om het geslacht van ondergang en dood te redden.

De moeder is de hoogste krachtbron van het nationale leven. Ze is veel belangrijker dan de meest ervaren staatsman, de kundigste zakenman, de grootste kunstenaar of geleerde.

Journalistieke paradoxen.

Gelezen in een bericht over de Amerikaanse overstroming:

„In Portsmouth (Ohio) heeft het water reeds de vensters der tweede verdiepingen bereikt. De watervoorziening is gestaakt."

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Officieel werd van Spaans-Nationalistische zijde medegedeeld, dat Catalonië onderhandelingen heeft geopend om zich aan de Nationalisten over te geven.

Queipo de Llano berichtte aan de Middellandse Zee-conferentie, dat 4 Nationalistische onderzeeërs zich in de Middellandse Zee bevinden.

UIT NEDERLAND.

Te Utrecht overleed op 67-jarige leeftijd de hoogleraar in de zoologie, Prof. Dr. H. Nierstraz.

Te Amsterdam is de bekende actrice Mevrouw de Boer van Rijk overleden.

Uit Fowey, een haven aan de Engelse Zuidkust, waar indertijd de tinbaggermolen Kantoeng gezonken is, wordt gemeld dat het wrak van de gekapseisde baggermolen plotseling kwam bovendrijven. Bij onderzoek bleek het nog aan een kabel vast te zitten. Duikers zijn toen afgedaald en hebben de kabel doorgesnelen, waaro p twee sleepboten het drijvende wrak op sleeptouw genomen hebben en het thans naar Parr aan de kust van Cornwall versleepten, waar het gesloopt zal worden.

Naar het Handelsblad verneemt zal het wrak van de omgeslagen tinbaggermolen Kantoeng na verbouwing vermoedelijk door een spoorwegmaatschappij gebruikt worden als drijvende pontoonaanlegsteiger. De assuradeuren hebben reeds een aanbod voor dit doel ontvangen. Men is thans bezig gedeelten van de bovenbouw weg te branden en wrakstukken te slopen.

De minister van Defensie heeft bepaald dat Nederlandse schepen, wanneer zij de Middellandse Zee bevaren, rondom het Iberische schiereiland en zich in de buurt van de Chineese kust bevinden, ter meerdere veiligheid speciale maatregelen moeten nemen, om naam en nationaliteit goed te doen uitkomen. Zo zullen zij overdag een goed zichtbare Nederlandse vlag voeren, waarvan de kleuren nog fris zijn en goed te onderscheiden. In de midscheeps moet het woord Holland met letters van een meter hoogte aangebracht worden en daarna een grote Hollandse vlag geschilderd. Op het voorof achterdek of luik moet een witte doek worden uitgespreid, waarop eveneens met letters van een meter hoogte het woord Holland geschilderd. Bij nacht moet de verlichting zodanig zijn dat het land van herkomst van het schip duidelijk te lezen is vanaf de zeeoppervlakte. De Minister heeft verder nog instructies gegeven betreffende de te volgen gedragslijn in geval van aanhouding.

Te Stein (Limburg) is is een locomotief en 10 wagons die beladen waren met 45.000 K.G. steenslag voor dempingswerkzaamheden bij de staatskolenmijnen, blijkbaar tengevolge van het wegzakken van de grond, in het Julianakanaal gestort. Een persoon werd op slag gedood en 1 zwaar gewond, terwijl nog enkele verwondingen opliepen.

Te Den Haag arresteerde de politie na een langdurig verhoor een jongmens, die juist uit Spanje teruggekeerd was en dat van ronselarij verdacht wordt. Tesamen met hem zouden meerdere jongelieden naar Spanje vertrokken zijn, om aan de strijd deel te nemen in het regeringsleger. Het jongsmens dat thans aangehouden is, staat in den Haag bekend als een leider van de communistische groepen.

Van bevoegde zijde wordt gemeld dat inzake een verdere aanvulling van het corps officieren een noodmaatregel getroffen zal worden, waardoor de cadetten die in 1937 tot de Kon. Mil. Academie toegelaten zijn, met bestemming voor de dienst hier te lande, in een verkorte cursus van ongeveer een jaar zullen opgeleid worden tot officier, teneinde reeds in 1938 aan de te voorziene grotere behoefte aan officieren van de infanterie en cavalerie te kunnen voldoen.

Naar de Telegraaf verneemt zal naar aanleiding van de ontsnapping van een Spaans schip uit Rotterdam de bewaking van de gezemond nabij Hoek van Holland verscherpt worden en zullen enkele mijnvegers aan de Hoek gestationeerd worden.

De directie van de BPM, deelt mede dat nabij Limau in Nederl. Oost Indië een nieuwe spuiter aangeboord werd, die een etmaal—productie levertvan 45 M³ water vrije olie. Verdere boringen in de omtrek beloven eveneens succesvol te worden.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond."

VRIENDSCHAPPPELIJKE WEDSTRIJD OP A.S. ZONDAG 12 SEPTEMBER 1937 DES NAMIDDAGS OM HALF VIJF OP HET TERREIN MUNDO NOBO VAN EEN PROEF BONDSELFTAL TEGEN EEN COMBINATIE ASIENTO — HOLLANDIA — P.S.V.

Opstelling Bondselftal:

E. Vos (R.C.C.)

E. Atalida (Hercules) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)

H. Royer (J. Hol.) — L. B. Isidora (Volh.) — E. Meerens (Volh.)

Ch. Becker (Scherp.) — J. Ramirez (J. Hol.) — C. Prince (R.C.C.) — A. de Castro (Volh.) — E. Rondijk (Volh.)

Aanvoerder: A. J. Maduro
Reserves:
E. Pinedo (Hercules)
H. A. Maduro (S.U.B.T.)
E. Pieters (S.U.B.T.)
A. Maduro (J. Holland)
Bernabela (Feijenoord)

O

Mensink (Hol.) — Kroon (As.) — Vogel (Hol.) — Opschoor (As.) — v.d. Brink (PSV)

v. Buuren (Hol.) — Bloemnedaal (As.) — Garrett (Hol.)

Lambij (As.) — van Noort (As.)

Reserves:
Roos (Holl.)
Walraven (Holl.)

COMPETITIE-PROGRAMMA

MUNDO NOBO

A-Klasse:

12. Sept. : Proef-Bondselftal comb. Asiento — Hollandia — PSV
12 Sept. : Jong Curaçao Asiento 2 ° (L. Willems)
19 Sept. : R.C.C. 1 — J. Holland 1 (F. Kranenburg)
19 Sept. : Be Quick — J. Curaçao * (V. Manuel)
Res. A. klasse
26 Sept. : S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (H. Elfrink)
26 Sept. : J. Holland 2 — Volhard. 2 (J. L. C. Pengel)
Res. A-klasse
10 Oct. : R.C.C. 1 — Transvaal
10 Oct. : J. Hol. 2 — S.U.B.T. 2 *

RIO CANARIO.

B-klasse:

19 Sept. : Hollandia 1 — Volh. 1 (A. Oehlers)
19 Sept. : D.D.V.O. — P.S.V. * (Ch. Wix)
26 Sept. : Asiento 1 — R.C.C. 1 (O. Corsica)
26 Sept. : Atletico — J. Curaçao * (Suarez)
3 Oct. : Asiento-Zilveren-Bal wedstrijden
Res. A-klasse.
10 Oct. : Asiento 2 — Scherp. 2
Res. A-klasse.
10 Oct. : Hercules 2 — Volh. 2

SCHERPENHEUVEL.

26 Sept. : Scherph. 1 — Hercules 1 (R. Jansen)
26 Sept. : Feijenoord — D.C.C. ° (H. Nevel)
3 Oct. : Be Quick — Hilversum *
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om drie uur.

Ingeschreven als werkende leden van Transvaal: V. Sordam en P. Wijngaarde
Ingeschreven als werkend lid van Hollandia: H. W. A. Mensink

De Verenigingen worden nogmaals herinnerd aan de verplichtingen inzake vertegenwoordiging op de Algemene Vergadering.

HET BESTUUR.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Schepenlijst over de maand September 1937.

11.	Lara	Am.	La Guaira	Maracaibo.
12.	Falcon	„	Maracaibo	La Guaira
12.	Breda	Ned.	Cristobal	Amsterdam
13.	Lindvangen	Noor	S. Domingo	La Guaira
13.	Alemania	Duitsch	Maracaibo	Maracaibo
13.	Iris	Ned.	Cristobal	Cristobal
15.	Caribia	Duitsch	P. Cabello	P. Colombia
15.	El Libertador	Ned.	Maracaibo, Aruba	La Guaira
15.	Medea	„	P. Cabello	Aruba, Maracaibo
15.	San Antonio	Fransch	Cristobal	Le Havre.

NAAR DE „EILANDEN DES DUIVELS".

De ermuda-eilanden in het bijgeloof.

Door Fred Robin.

Midden in de Atlantische Oceaan, op een afstand van ongeveer duizend uur van de Amerikaanse kust, liggen de Bermuda-eilanden, welke genoemd zijn naar hun ontdekker, Juan Bermudez. Voor de eerste maal kwam deze Spanjaard daar in 1503. Later heeft hij, op zijn tochten, van Spanje naar de Antillen en omgekeerd, nog verschillende malen de eilanden bezocht, totdat zijn schip in 1515, met een grote lading goud aan boord, schipbreuk leed op de koraalriffen bij de grote eilanden van de Bermudagroep en met man en muis verging. Sindsdien worden de eilanden door de Spanjaarden vermeden. Ook de zeelieden van andere landen voeren in de volgende eeuwen in een grote boog om de eilanden, die een slechte naam hadden. Wanneer ongunstige winden hun schepen toch naar de eilandengroep dreven, dan sloegen de schippers een kruis en bevalen hun zielen in Gods hand.

De Bermuda-eilanden werden door de eeuwen heen door de zeelieden als een lustoord van draken en ander griezelig gedierte beschouwd. Vele waren de sagen en legenden, welke zich rond de Bermuda-eilanden afspeelden. Naar men vertelde loerden de vuurspuwende voorwereldlijke dieren achter iedere rots en verspreidden dood en verderf onder de mensheid, die het waagde met hun schepen naderbij te komen.

Ook de beroemde en beruchte zeeslang zou volgens de verhalen van de zeevaarders daar hun woonplaats hebben op de Bermuda-eilanden. Als men hen gelooft, is de zeeslang geen product van de fantasie van listige journalisten, doch leeft zij in een grot, ter hoogte van Castle Harbour. Trouwens ook tegenwoordig nog zijn de vissers op de Bermuda-eilanden onwankelbaar overtuigd van het bestaan van deze slang.

De Spanjaard Cabota, heeft de eilandengroep op een kaart, welke hij zelf maakte, ten behoeve van de zeevaarders, aangeduid als de „Eilanden des Duivels". Zeker meende hij hiermede de sage van de draken en demonen, die op de eilanden zouden leven, te verklaren. Maar ook de legende heeft zich al vroeg meester gemaakt van deze oceaan-eilanden. Zo vertellen de Bermuda-vissers, dat men op regenachtige en nevelige dagen de geest van de zeerover Morgan kan zien spoken op de Great Sound, om te zoeken naar de goudschatten, welke ergens op de bodem van de Sound verzonken liggen. En als men op een heldere dag op de klippen van de St. Georges staat, dan duikt er uit de golven plotseling een spookschip op, dat zonder zeilen en zonder bemanning over het water vaart, tot het voor de ogen van de toeschouwer weer even snel in de diepte verdwijnt als het gekomen is.

De zon en de lente tegemoet.

Die sfeer van geheimzinnigheid, welke sagen en legenden om de Bermuda-eilanden hebben gesponnen, zouden doen vermoeden, dat in de laatste tijd de eilandengroep wel in steeds grotere mate het vreemdelingenverkeer van Amerika zouden trekken. De Amerikanen houden immers van sensatie, waarom zouden zij dan niet op de Bermuda-eilanden op zoek gaan naar draken en zeeslangen? Maar dit vermoeden blijkt niet juist te zijn. Als de Yankee's naar de Bermuda-eilanden komen, is het niet uit zucht naar sensatie, doch dan worden zij gedreven door een stil verlangen. Er moet n.l. niets schoner zijn dan de lente op de Bermuda-eilanden. En daar de Hawaii-eilanden eenmaal zo beroemd om haar schoonheid, thans worden overstroomd door vreemdelingen, die alle mogelijke technische comfort met zich brengen en hierdoor de ongerepte natuur bederven, zoekt men naar een schoner stukje wereld, waar de moderne mens nog niets vernielde of beschadigde.

Elk jaar komen er honderden welgestelde Amerikanen, die leven tussen de engten der Amerikaanse wolkenkrabbers, van Manhattan en in de staal- ijzerpaleizen van Philadelphia en Washington, over zee naar het Oosten om er te genieten van de vroege lentezon op de Bermuda-Eilanden-groep. En wanneer de regenwolken nog laag boven New York hangen, neemt men op de Bermuda-eilanden reeds zijn zoveelste zonnebad!

De Amerikanen zoeken in de Bermuda-eilanden de aanraking met de natuur. Geen geloei van sirenen, geen kabaal van automobielen en motoren, geen donderend lawaai van treinen. In de eenzaamheid, midden in de machtige oceaan, is zelfs geen radio en geen lichtreclame te vinden! Het leven is er rustig, eenvoudig en beschouwend. Op de Bermuda-eilanden vindt met één mank, boemeltreintje, dat met een slakkegang door het schone land kruist, van St. Georges naar Hamilton en dan verder naar Somerset. De maximum snelheid is ongeveer 30 K.M. per uur; de machinist stopt op verzoekt van iedere reiziger...

Geen Amerikaan, gewend aan jachtentende snelheden, zou zich over het slakkengangetje van de trein verstoord kunnen voelen. Het treintje hoort in deze rustige omgeving waar men geen tijd kent.

Het schoonst van alles zijn op de Bermuda-eilanden de koele nachten, wanneer de volle maan zijn toverachtige schijn uitgiet over de in het water verloren eilanden. De reizigers trekken er in zulke nachten op uit, het liefst naar Castle Harbour, dat een onvergelijkelijk vergezicht geeft. De donkere zee ruist. De golven, met hun lichtende koppen, breken op de klippen, die de natuur daar aanlegde. De atmosfeer is bezwangerd van de geuren der ceder- en pijnbossen. „Bermuda, for ever Bermuda..." is het lied, dat Bermudaan het liefst neuriet!

Radicaal middel.

„U hebt me toch geraden m'n japon met benzine te wassen om de vlekken te verwijderen, en haar dan 's nachts in de open lucht te hangen."

„Ja, en zijn de vlekken verdwenen?"

„Maar mijn japon ook."

VOORBEREIDINGEN VOOR EEN STRATOSPHEER-VLUCHT. Hier ziet men Professor Jean Piccard in Amerika met zijn oudste zoon. Hij is van plan een stratospheer-vlucht te maken met 2.000 kleine ballons.